LTK Beets

D 13 1

D 13 1

N. Beets.

Reizen; Reisherinneringen.

1839. 8 Aug. In de Ardennes (gedicht).

1851. Whippingham. Eil. Wight (gedichtje van 1860).

1863. Getuigschrift (aan freule Henr. Taets van Amerongen, reisgezellin in Zwitserland).

1863. Een voorval bij Rosenlaui. [een Engelschman die een kamermeisje heeft willen kussen, was door haar in een beek gestooten; onder den waterval werd hij afgespoeld].

1871. In Zeeziekte.

Reizen en Reisherinneringen.

In de Ardennes.

8 Aug 1839.

—

Uit het Noorden klinkt een stem;
„Waar mijn dochter thands mag dwalen?"
Stoute bergen dragen hem
Onder 't groen der wouds verscholen.

—

Uit het noorden klinkt een stem:
„Waar mijn dochter thands mag dwalen?"
Lachende oogsten groeten hem
Uit het diep der breede dalen.

—

Uit het noorden klinkt een stem:
„Als zij omzweeft door die oorden,
„Welke beelden streelen hem?"
En zijn vinger wijst naar 't noorden.

=

Whippingham

(Eiland Wight, 1851).

Ik zag de Koninginne
Van 't machtig Britsche Rijk,
Die op haar hoofd een kroon draagt
Geen andre kroon gelijk.

"

Ik zag haar op het Eiland,
Het eiland aan de kust,
Waar zij van al haar staatszorg
Vondt er een weinig rust!

"

Ik zag haar op een Zondag
Daar zij ter kerke ging,
En mijn eerbiedig groeten
Een wedergroet ontving

"

Zij droeg een blauwzij' kleedje,
Dat haar zoo aardig stond,
Couperosé was haar wangje,
Haar paardjes waren koebont.

4

1886.

~~[illegible]~~

Getuigschrift

—

Aan Henriette.
(Baronesse Taets v. Amerongen)

Ik kon 't niet beter treffen;
{Voortreffelijke ~~Gij waart een beeter~~ Reisgenoot!
Ik zal uw deugd verheffen,
Zij is ~~bijzonder~~ uitnemend groot.

—

Vroeg op, en zonder dralen
Gekleed, gereed, gepakt, gezakt,
Geen kuren en geen kwalen,
Maar veerkracht, kloekheid,
takt.

—

Met ieder plan tevreden,
Te paard, te voet, per trein, per boot,
Een goede tafel heden,
En morgen niets dan brood.

—

1863)

En altijd vriendlijke oogen,
Een glimlach die dich nooit verzaakt,
Een hart door 't Schoon bewogen,
En lippen wel bespraakt.

L

JB

Ook ik, na alles wel verstaan,
Hecht hier met dank mijn zegel aan

w.g. J. B. v. B.
v. F.

Een voorval by Rosenlaui.

(22 Sept 1863.)

Aan Victor Hugo.

Kleindicht.

(In de Misérables)

Riool-poëet en {Zanger Dichter der Sekreten,
Zie dit tafereel, want uwer waardig is 't;
Een Lordschap uit een drekpoel opgewicht,
Is midden in een Waterval gezeten.

Wat hem bedekt is puik van menschenmist,
Een drekresultaat van duizend lekkre beten.
Die wordt hem door een gletscher afgewischt;
Mag dat niet rijk, niet grandiose heeten? —

{Uit Van Rosenlaui stroomt dit maagdlyk nat;
Zyn Lordschap zit in 't meer dan kille bad,
Nog steekt zyn trots den neus op, by die weelde;

Geen Iris zweeft door 't schuim dat om hem spat;
Maar 't Herbergkind, dat bij de oranjen speelde,
Lacht om een korfje en vraagt: Hoe smaakt u dat?

Het opschrift kan het zijn:
Een voorval bij de bronnen van de Weissbach.

In Zee Ziekte

Aan Boord der „Marie Stuart".
5 Aug. 1871.

Schotsche zee

De Zee, de Zee, de groote Zee,
Niets dan de Zee, mijn God!
Ook onder 't kwijnend lichaamswee
Stijgt tot uw troon, deez' stille bee
Beschikker van mijn lot.

Gij ziet, gij weet het wat ik lijd,
Hebt deernis met die smart!
Of als de Zeeplaag mij kastijdt,
Moet ik het neemen voor verwijt
Aan 't ongehoorzaam hart?

Is dit uw stem, die tot mij zegt:
Mijn Zoon! is *hier* uw taak?
Wat maakt gij hier, ontrouwe knecht?
Heb ik deez reis u opgelegd,
Of zocht gij uw vermaak?

Ik

Ik weet het wel! Gy zendt my niet,
Maar ook, dat Gy 't mij gunt.
Heeft leert gy ons in dit kort verdriet,
Ook by 't gezond genot is iets
Waarin ge, o Mensch! verzuimen het niet,
En zelf beproeven kunt.

Bylage 1

A Poetess.

To Mrs Beatrix E. Tollemache.

("Poëts are stars".)

Le donne son' venute in eccellenza
Di ciascun arte ov' hanno
posto cura
Ariosto.

"Poëts are stars". And what is a poetess?
A meteor, a comet, rare and bright,
Proving full true what Ariosto says,
Outshining stars by its mysterious light.

Engelberg
July 1883.

Wordsworth

Poets are stars; and some with eager eyes
Watch for one star that slowly mounts the skies,
And leads to lowly roofs where hidden lies
The Lord of all.

This star, our Wordsworth, shone while many lay
With eyes fast closed; or wandered all astray;
This light shines on until the perfect day
Our sight recall.

Bright star, still beaming o'er the vales, the meres,
And mountain-tops, thy light this world endears,
To wise men watching; for earth now appears
Heaven's entrance-hall.

Beatrix L. Tollemache.

bylage 2.

A Dutch
"Many happy returns of the day"
To Miss A.C. Colquhoun

Aug. 13. 1889 — Alice E. Campbell Colquhoun

Friedrichroda.

Schotland ~~De Schot~~ mag Duitschland welbenijden
De vreugde van den schoonen dag,
Waarin zich Thuringen verblijden
En 't Hollandsch harte deelen mag:
Een Schotsche, lief naar leest en geest,
Viert dankbaar haar geboortefeest.

Een dichter uit de Lage Landen
Waarom die zee haar golven spreidt,
Die Vastelandsche en Eilandstranden
~~Met 't eigen stroom~~ door 't zelfde nat verbindt en scheidt
Moet haar zijn blijden feestgroet laan,
Zoo wel gemeend als — slecht verstaan!

Nog dikwijls moog de dag herrijzen -
Om dezen zij het toe of waar -
Dat zij Gods goedheid leeft te prijzen
Voor nogmaals een gezegend jaar;
En immer [altijd] sta haar lief gelaat
Zoo vrolijk als het kader staat.

Nicolaas Beets.

bgl 2/1

À
Mademoiselle Alice Campbell Colquhoun,
pour l'encourager à la Poésie.

—

Si je puis.
Devise du Clan Colquhoun

Si je puis. Si je puis? Mais tu peux, belle Alice!
Et tu n'as qu'à vouloir.
La langue est toute à toi; la Muse t'est propice;
Et ne pas craindre, c'est pouvoir.

=

Sept 1889.

A. P.

LTK Beets

D 13 2

D 13 2

Nicolaas Beets. 1814 – 1903.

Personalia.

Dec. 1892. 'k Ben achtenzeventig en leef nog altijd voort (eig.

Octr. 1895. Zwarte Tijd. (Verz. Dichtw. II. 165 vlg.)

(dubbel).

~~29 April 1897. Afscheid. [Aan Dirk].~~

~~(dubbel. kopie door Aleida].~~

1897. 19 Novr. Lichaamsleed. (noctu).

1900. 12. Nov. Het Stokje van mijn Zoon [Maarten] in mijn hand gebroken.

(postridie).

2/2

Zwarte Tijd.

7

Den 'Zwarten Tijd' en mij, eens door mij leed (streng) misprezen,
wordt thans bewonderd in de nieuwste Dichtersoorten
Zich; heden is 't Zwakheens ooze? 't Zwakken heir bekoort;
Ik ben al zestig jaar geweest.

Oct. 1895.

Men kenne zeker mijn opstel, „De Zwarte Tijd“ (1860), met de Voorrede bij de opwerping ~~[illegible]~~ e. v. z. d. ~~mijne~~ in de groote Oct° uitgave mijner Dichtwerken. ~~[illegible]~~ D. II, bl. 165 e volg.

Zwarte Tijd.

De "Zwarte Tijd", in mij, en door mij ~~Zelf~~ Eens misprezen,
wordt thans bewonderd in de nieuwste dichters.
't Zij! Vrede uit 't Ziekenhuis, waar 't wordt [illegible] bekwoot;
Ik ben al zestig jaar genezen.

1894
Oct

Men herinnere zich (zie Kantt. enz.) mijn Opstel van 1846 "De Zwarte Tijd" (Versp. Opst. en Verhand.) met de Voorrede bij de Opneming er van in de gr. 8° Uitgave mijner Dichtwerken Dl. II. bl. 165 en verv.

Het Stokje van mijn Zoon

(Dennenwelden bl 71
in mijn hand gebroken
12 Maart 1900.

–

Vijf jaren hebt gij mij gesteund,
  Thans zijt gij onder mij bezweken!
Ik zeeg met u op d'onzachten grond;
Maar, niet geschokt en niet verwond,
Dank ik mijn God met hart en mond:
  Zijn steun bleef niet ontbreken.

–

Een rietstaf die de hand doorboort"
  Kan 't liefste worden waar we op leunen.
Dank voor de ervaring, les en leer,
Trouw stoksken dat ik prijs en eer!
Uw plotsling breken zegt mij meer
  Dan uw vijfjarig steunen.

–

Keer nu naar 't rustig hoekje weer,
  Waar ik u mij ten dienste kwam nooden,
En als ook ik als gij bezwijk,
Men legge u neder bij mijn lijk,
En voere u met mij naar de wijk,
  De stille wijk der dooden.

postridie